

ת"פ (רחובות) 2089-11-23 - מדינת ישראל נ' חיים שלום

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 2089-11-23 מדינת ישראל נ'
שלום (עציר) ת"פ 72601-03-23

לפני כבוד השופטת קרן וקסלר

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

חיים שלום (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

ביום 27.9.2023 הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 72601-03-23 (להלן: התיק הראשון), המייחס לו שתי עבירות הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) בחוק העונשין, תשל"ז (להלן: חוק העונשין) ובשתי עבירות של ניסיון תקיפה סתם, לפי סעיפים 25 ו-379 בחוק העונשין, כלפי שכניו, המתלוננים.

במועד הרלוונטי, עמד בתוקפו צו למניעת הטרדה מאיימת שניתן במסגרת ה"ט 41246-11-22 במסגרתו אסר בית המשפט על הנאשם להטריד את המתלוננת בכל דרך, לאיים עליה, לבלוש אחריה, לצעוק עליה או ליצור אתה קשר; נאסר עליו להתקרב למתלוננים ולהציק להם בכל דרך. כן הוסכם כי הנאשם לא ירעיש בשעות המנוחה, לא יטרוק דלתות וכיו"ב.

בהתאם למתואר באישום הראשון, בתאריך 24.1.2023 בשעה 15:30 ישב המתלונן בספסל ברחוב. בנסיבות אלה ובעודו נתון תחת השפעת אלכוהול, הפעיל הנאשם מוזיקה בעוצמה גבוהה, קילל את המתלונן וירק לעברו, אך לא פגע בו.

בהתאם למתואר באישום השני, בתאריך 29.1.2023 בשעה 15:30 שוב החל הנאשם בעודו תחת השפעת אלכוהול, להשמיע מוזיקה חזקה, לשיר בקול ולקלל את המתלוננים. בהמשך, בהיות בגינה,

ניגש אליהם הנאשם, קילל את המתלוננת, ירק לעבר המתלונן וזרק בקבוקים. כמו כן דפק הנאשם על קירות ביתו המשותפים למתלוננים, טרק דלתות והשליך בקבוקי זכוכית אל החצר המשותפת.

בת"פ 2089-11-23 (להלן: התיק השני) הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן ביום 9.6.2024 וזאת בעיצומו של הליך ההוכחות, שמסגרתו העיד המתלונן, בעבירות של **פציעה כשהעבריין מזוין**, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) בחוק העונשין; **החזקת אגרופן או סכין שלא כדין**, לפי סעיף 186(א) בחוק העונשין ו**תקיפה סתם** לפי סעיף 379 בחוק העונשין.

על פי המתואר, בתאריך 27.10.2023 שהה המתלונן, עמו יש לנאשם הכרות קודמת, מחוץ לקיוסק בסמוך לתחנה מרכזית. בנסיבות אלה, על רקע חשדו שהמתלונן גנב לו כסף, ניגש הנאשם אל המתלונן והכהו בפניו. בשלב זה נטל הנאשם מהקלנועית שלו סכין, אותה החזיק להגנתו העצמית, והניף את ידו פעמיים לכיוון פניו של המתלונן בתנועת דקירה תוך שפצע את המתלונן בפניו. המתלונן ניסה להרחיק את הנאשם והושיט את ידיו לפנים, עד שידידתו של המתלונן הפרידה ביניהם. אז, נכנס המתלונן לקיוסק ואילו הנאשם נכנס בעקבותיו. בנסיבות אלה נטל הנאשם כובע שהיה מונח על המדף והכה את המתלונן בפניו באמצעות כובע. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן פציעות בדמות חתך ודימום בצד שמאל של פניו.

להשלמת התמונה יצוין כי בהתאם להבנות בין הצדדים בתיק הראשון הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר אולם בעקבות מעצרו ביום 27.10.2023 התסקיר לא הוגש, שכן שירות המבחן לא היה מודע למעצרו של הנאשם ולא הצליח ליצור עמו קשר.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה, רותם נבון פסחה, עמדה על נסיבות ביצוע העבירות ועל הערכים המוגנים שנפגעו.

בנוגע לתיק הראשון, ביקשה לקבוע בגין מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר ובתוך כך הדגישה כי מדובר במי שממרר את חייהם את שכניו, כשהוא תחת השפעת אלכוהול וכן עמדה על אלמנט הביזוי הנלווה ליריקה לעבר המתלונן.

בנוגע לתיק השני, ביקשה לקבוע מתחם ענישה הולם שנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ציינה לחומרה את מיקום הפציעה בפניו של המתלונן ואת העובדה שהנאשם לא חדל ממעשיו והמשיך לתקוף את המתלונן, עד להתערבות אחרים במקום.

בקביעת העונש בגדרי מתחמי הענישה, ביקשה ב"כ המאשימה לתת ביטוי לחומרה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולביצוע המעשים בהיעדר מורא מרשויות החוק, ועל אף ששלושה חודשים בלבד קודם לכן נשפט בגין עבירות דומות והושת עליו מאסר על תנאי. עוד צינה, כי הנאשם לא נרתע גם מהרשעתו בגין התיק הראשון ולמעשה לאחר שהופנה לשירות המבחן המשיך ופעל שוב בהתנהגות

אלימה תוך הסלמת מעשיו. לבסוף עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, הכוללים בתוכם את הפעלת המאסר המותנה, שהנו חב הפעלה, בצד השתת מאסרים על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים.

הסנגור, עו"ד איתמר צור, התייחס לנסיבות ביצוע העבירות מושא התיק הראשון כלפי שכניו עמם יש לנאשם סכסוך ארוך ימים, נטען כי אלה אינן חמורות וכי באותם אירועים לא השתמש הנאשם באלימות וזאת מבלי להקל ראש באותה יריקה.

אשר לתיק השני, ביקש להתחשב בהודיית הנאשם ושלא לזקוף לחובתו את ההחלטה לנהל הליך הוכחות, שכן בסופו של דבר הסכימה המאשימה לכלול בכתב האישום נסיבות עליהן עמד הנאשם ואשר התבררו במסגרת שמיעת הראיות, לאחר שנחשפה בפני בית המשפט תמונה רחבה יותר. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי מדובר בצירוף של אנשי שוליים שהתקבצו בקיוסק, הפנה לעדות המתלונן שאישר שהנאשם נהג לשלם עבור אחרים וביקש לתת משקל מסוים לתחושות הניצול שחווה הנאשם, על אף שכמובן שלא הצדיקו את התפרצותו האלימה. עוד ביקש להתחשב בעמדת המתלונן אשר ביקש להקל על הנאשם. על אף הסכנה הטמונה בשימוש בסכין, ביקש להתחשב בכך שבסופו של דבר הפגיעה שנגרמה למתלונן היא קלה, לא הצריכה טיפול רפואי וכיום לא נותר ממנה סימן.

נוכח מכלול הנסיבות, ביקש להסתפק בעונש מאסר בן 12 חודשים בצד מאסר על תנאי, תוך הפעלת המאסר על תנאי כשחלקו בחופף וחלקו במצטבר.

הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות וסיפר על אירועים אחרים בעבר בהם נפל גם הוא קורבן להתנהגויות מטרידות מצד שכניו.

דין והכרעה

ת"פ 72601-03-23

במעשיו פגע הנאשם בזכותם של המתלוננים לשלוות נפש ולביטחון אישי וזאת בצד פגיעה בעיקרון הציות לצווים שיפוטיים ובפרט כשאותם צווים נועדו להגן על אדם. הנאשם אמנם לא נקט באלימות של ממש מלבד אותן יריקות שלא פגעו מתלונן, אך יש לתת את הדעת לפגיעה בשגרת חייהם של השכנים, שהנאשם אינו נותן להם מנוח וממשיך להטרידם. אם סברו אותם שכנים כי צו שיפוטי ירתיע את הנאשם מלשוב ולרדת לחייהם, הרי שתקוותיהם התבדו, שכן הנאשם לא שעה לצו, על אף שזה הוצא בנוכחותו ובהסכמתו, לאחר דיון בבקשה, וחזר על מעשיו, תוך זלזול והיעדר מורא. בנסיבות אלה, אין להקל ראש במעשי הנאשם ויש להבהיר לו ולציבור כולו, כי זלזול בהחלטות שיפוטיות שנועדו להגן על שלומו

של אדם, לא יזכה למענה סלחני. יש לצין בהקשר זה, כי המחוקק ביקש להחמיר עם אלה המפרים צו שיפוטי ולא בכדי העמיד את העונש המקסימלי בגין ביצוע עבירה זו על 4 שנות מאסר, קרי כפל העונש הקבוע בגין הפרת הוראה חוקית. נוכח האמור, ולאחר שנתתי דעתי לפסיקה הנוהגת ובכלל זה פסיקה אליה הופנית ההגנה: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019); רע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2012); ת"פ (נת') 49773-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (6.7.2021); ת"פ (אש') 6935-04-21 מדינת ישראל נ' בונדר (1.6.2021); אני קובעת כי מתחם העונש נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר.

ת"פ 2089-11-23

מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכים החברתיים והם הזכות לביטחון אישי, הזכות לכבוד ולשלמות בגוף. בתי המשפט שבו ועמדו על החומרה היתרה הגלומה בעבירות האלימות ההולכות ומתפשטות במרחב הציבורי, הפוגעות בתחושת הביטחון של הפרט, בשלוות נפשו, ובזכותו להתהלך ולנוע בחופשיות בכל מקום שיבחר, מבלי חשש או פחד שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה (רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 6090/23 דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.2023); רע"פ 6817/22 אשר פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.2022)). בע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023) התייחס בית המשפט העליון לנפיצותה של תופעת האלימות במרחב הציבורי, בהקשר של תופעת האלימות בכבישים והדברים יפים גם לענייננו:

"תופעה זו, שהולכת והופכת שכיחה יותר, פוגעת בשלום הציבור, זורעת פחד ומייצרת אקלים לא בטוח במרחב הציבורי. אופיין של עבירות אלימות אלה והקלות הבלתי נסבלת של ביצוע מחייבים ענישה מחמירה במקרים מעין אלה, באופן שייתן ביטוי ממשי הן להרתעת היחיד הן להרתעת הרבים (ראו, מני רבים: ע"פ 4454/19 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 26 [פורסם בנבו] (30.7.2020); ע"פ 8900/21 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנבו] (14.8.2022))."

נתתי דעתי לכך שמעשי הנאשם לא נבעו מתכנון מוקדם ומדובר באירוע שנוצר על רקע חיכוך בין הנאשם למתלונן בתוך קיוסק בהם שניהם נוהגים לשבת ולשתות אלכוהול. עם זאת, לחומרה יש לשקול את העובדה שהנאשם לא הסתפק בתקיפת המתלונן באמצעות מכות בפניו, אלא ניגש לקלנועית שברשותו ונטל ממנה סכין, אותה נשא בכליו שלא כדין. בבחינת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה, מדובר בחתכים שטחיים באופן יחסי. המתלונן סרב להתפנות לטיפול רפואי. במהלך עדותו בבית המשפט אישר שלא נותרו בפניו צלקות כלשהן, ביקש להקל עם הנאשם, אמר שסלח לו וביקש שישוחרר. ואולם, התוצאה הקלה היא במידה רבה עניין של מזל (ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' שנקור (11.7.2023)), ויש לתת את הדעת לפוטנציאל הנזק המשמעותי הכרוך בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סכין אשר **"עצם הימצאותה מגדיל עשרות מונים את פוטנציאל הנזק שעשוי להיגרם במקרה של חיכוך אלים, ויש שאף את הסתברות התקיימותו מלכתחילה"** (ראו:

ע"פ 5449/18 זזן נ' מדינת ישראל (23.6.2019).

בנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, רמת הענישה בעבירות פציעה משתנה בהתאם למהות הנשק הקר בו נעשה שימוש, חומרת הפציעה, משך התקיפה, עוצמתה והרקע לביצועה:

רע"פ 4121/22 סנדוקה נ' מדינת ישראל (21.6.2022) - המבקש הורשע בעבירה של החזקת סכין, ובפציעה בכך שניגש לחנות מכולת השייכת למתלונן, צעק על המתלונן ושלף סכין מכיסו. בהמשך התפתחה בה היו מעורבים השניים ואנשים נוספים, במהלכה הכה המבקש את המתלונן באמצעות אבן ודקרו בירכו פעמיים באמצעות הסכין. כתוצאה ממעשי המבקש נפצע המתלונן, ונזקק למספר תפרים בשתי רגליו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין חודש ועד 12 חודשים, והשית על הנאשם מאסר בתחתית המתחם, בהתחשב בהעדר עבר פלילי ובתסקיר חיובי שהמליץ על ענישה שיקומית. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. בקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל (2.6.2022) - המבקש הורשע בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך שעל רקע חשד שהמתלונן גנב ממנו סקטבורד, איים על המתלונן שיהרוג אותו, בעט בו, הכה אותו באגרופיו, שלף אולר והצמידו לאוזן המתלונן באופן שגרם לו חתך שטחי בקרקפת ושריטות מאחורי האוזן. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 20 חודשי מאסר והשית על המבקש 9 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו תוך שבית המשפט העליון ציין כי המתחם מקל במידה מה.

רע"פ 8960/15 בולטנירוב נ' מדינת ישראל (19.5.2016) - על רקע סכסוך כספי בינו לבין המתלונן, תקף המבקש את המתלונן בכך ששפך עליו את תכולתה של כוס בירה, חבט במתלונן באמצעות הכוס וניפץ אותה על פניו. בעקבות זאת, נגרמו למתלונן חתכים בפניו והוא נזקק לטיפול רפואי ולארבעה תפרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על המבקש חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור ובקשת רשת ערעור נדחו.

רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.2021) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שבעת ששהה בקיוסק בעיר, ניגש אליו המתלונן דחף אותו והפילו ארצה. בתגובה, אחז המבקש בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחור, ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מהדקירות, נגרמו למתלונן שני פצעי דקירה: האחד, בעומק של 5 סנטימטרים בדופן הבטן; והשני, מעל לטבורו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נעה בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. על אף עברו הפלילי המכביד, בין היתר בעבירות אלימות, מצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום והשית 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי חיווה דעתו כי המתחם לו עתרה המאשימה

כנע מ- 12 חודשי מאסר בפועל הינו סביר. על המבקש הושתו 10 חודשי מאסר בפועל לנוכח הכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 37112-10-15 מדינת ישראל נ' היילה (17.1.2016) - הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. באותו המקרה, על רקע ויכוח שהתגלע בין המתלונן לנאשם, צפייה במשחק כדורגל, קילל הנאשם את המתלונן ובהמשך חזר למקום שבו שהה המתלונן, כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול ופצע את המתלונן בכך שחבט בראשו באמצעות בקבוק בירה שהתנפץ על ראשו. למתלונן נגרם חתך בצדו של הראש, אשר טופל בהדבקה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהפעיל שני מאסרים על תנאי בחופף ובמצטבר לעונש שהוטל עליו. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש בנוגע למיקומו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה. עונשו של הנאשם הועמד על 12 חודשים והמאסרים על תנאי הופעלו בחופף ובמצטבר כך שסך הכול ירצה 20 חודשי מאסר בפועל.

אציין כי עיינתי גם ברע"פ 2335/21 פלונית נ' מדינת ישראל (11.4.2021) שנסיבותיו אינו דומות לענייננו וכן בפסיקה נוספת של ערכאות דיוניות שהציגה ההגנה, חלקה נוגע להסדרי טיעון "סגורים"- ת"פ (כפ"ס) 15558-12-13 מדינת ישראל נ' יאסין (29.3.2015); ת"פ (רמ') 49234-12-21 מדינת ישראל נ' אנגדאו (7.6.2022); ת"פ 15515-07-15 מדינת ישראל נ' אזולאי (12.9.2016).

בשים לב לעקרון ההלימה, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בענישה הנוהגת - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 9 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה

לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד למדי הכולל 27 הרשעות, רובן ככולן עבירות רכוש וסמים. דווקא יש לצין כי הוא אינו מאופיין בביצוע עבירות אלימות, אם כי לחובתו יש לשקול כי ביצע את העבירה מושא כתב האישום הראשון זמן קצר לאחר שהושת עליו מאסר על תנאי בגין כל עבירות אלימות והפרת הוראה חוקית במסגרת הרשעתו בעבירות כלפי אותם שכנים. את העבירה מושא התיק השני ביצע לאחר שכבר הורשע בתיק הראשון והופנה לשירות המבחן, תוך הסלמה של התנהגותו האלימה ואף זאת יש לזקוף לחובתו.

בצד זאת מצאתי להתחשב בנסיבותיו של הנאשם, אדם מבוגר כבן 67, החי בשולי החברה וללא כל גורמי תמיכה. עוד שקלתי לקולה את הודייתו בכתבי האישום ואת נכונותו לקחת אחריות על מעשיו.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ (רח') 14865-03-22 בגזר דין מיום 19.10.2022 וזאת בחופף ובמצטבר לעונש המאסר.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 22 חודשים בניכוי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית או צו שיפוטי למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

ה. הנאשם ישלם לנפגע העבירה בת"פ 2089-11-23 פיצוי בסך של 2,500 ₪ ולנפגעי העבירה בת"פ 72601-03-23 פיצוי סמלי בסך 300 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגעי העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.11.2024.

תשלום הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ט' תמוז תשפ"ד, 15 יולי 2024, בהעדר הצדדים.